

Verslag expeditie 2008 met m'zj Margeja naar Polen 6e deel traject vanaf Bydgoszcz.

Dag 42: woensdag 11 juni 2008

Gistermiddag toen ik met m'n was bezig was kwamen er 2 schepen aan de kade liggen. Het ene was een oude bekende voor Brigitte althans, een Duitse meneer die Pauli heet, de andere was een Engelsman. Henk is naar de Engelse boot gelopen en heeft staan kletsen, later kwamen ze in de schaduw op het terras zitten. Henk had ze verteld dat ik Engels spreek en ze hadden best wel behoefte aan informatie. Meneer Pauli kwam er ook bij zitten en toen was Europa al een aardig stuk op weg. In Eisenhüttenstadt hadden we al gehoord over dr Ernst Pauli met de bijnaam 'Oderskipper'. Heeft een boekje geschreven over het varen op de Neise en onlangs eentje met de titel 'Von der Spree zur Weichsel'. Toen Henk het bootje op een afstand had gezien was de combinatie snel gemaakt. Toen hij hem ontmoette en kennis maakte zei hij dan ook: U bent dr Ernst Pauli? De man stond compleet versted. Komt er een Nederlander in Polen naar hem toe en noemt hem bij naam. Hij is er 's avonds meermalen op teruggekomen. Hij kende de CD van Henk en wou graag een foto ervan gebruiken. Geen probleem. Wij mogen de tekst gebruiken uit het nieuwe boekje.

De Engelsen verblijven al een paar jaar op hun boot, zijn naar Zuid Frankrijk geweest, via de Rijn naar de Donau naar Boedapest. Daar hadden ze afgelopen winter in een flat gebivakkeerd. Toen hadden ze hun boot (een Linssen) op een dieplader gezet en over de weg naar Praag laten brengen. Om weer de Donau af te gaan hadden ze niet leuk gevonden, bovendien zou dat ook veel gekost hebben (brandstof, sluzengeld, enz.). Vanaf Praag waren ze de Elbe af gegaan en via Eisenhüttenstad op de Oder terecht gekomen. Eergisteren hadden ze geprobeerd de Warta op te varen, maar ze zijn niet bij Brigitte geweest anders hadden ze geweten dat het niet echt mogelijk was voor ze. Bovendien hebben ze verschrikkelijk weinig kaartmateriaal, alleen een foldertje met een schema van "het rondje". Ze zijn niet eens tot Gorzow gekomen, toen liepen ze al vast met de 1m20 diepgang van de Linssen. Ze hebben het klaar gespeeld om weer los te komen en zijn toen terug gegaan omdat mevrouw het niet meer zag zitten. Loskomen hoefde niet zo'n probleem te zijn omdat ze stroomopwaarts voeren. Vroeger of later wordt je dan door de stroom wel weer los geweekt.

We hebben ze een hoop informatie kunnen geven, meneer Pauli die dit gebied goed kent, ook. Al kletsend ging de tijd ontzettend snel. M'n 1e was was ondertussen bijna droog, de 2e kwam op de open gevallen plaatsen aan de droogmolen te hangen. Meneer Pauli heeft Henk een exemplaar van het Warta boekje dat hij geschreven had gegeven. Dat vond ik erg prettig, want dat boekje had Henk ook al van Brigitte geleend - ik zou het onderweg tijdens het rondje "even" vertalen. Met alle commotie was daar niets van gekomen. Nu hoeft dat dus niet meer zo snel. Brigitte heeft haar boekje terug gekregen.

Ondertussen waren we allemaal de tijd vergeten, het was al half 9, maar dat krijg je als het aldoor maar zo warm blijft. Om nu nog te gaan koken? De Engelse dame voelde daar niets voor, ik ook al niet. Henk kwam met de oplossing: is er geen pizza te krijgen hier? Brigitte kwam met 3 folders

voor pizza's aan. Degene die het dichtst bij was kreeg de klandizie. Vandaar dat we tegen 9 uur gezellig met z'n 4-en aan de pizza's zaten. De Engelsman kreeg van Henk nog een cd te leen die hij kopiëren mocht. Bovendien zou Henk aan boord nog even kijken voor een kaart voor ze.

Maar voordat we vanmorgen de deur uit gingen zijn de Engelsen al weg gegaan. De cd hadden ze bij Brigitte achter gelaten. We hebben ze zien vertrekken, ze voeren erg voorzichtig volgens Henk. Later bij Brigitte hebben we op de computer naar de waterstanden gekeken en toen zagen we waarschijnlijk de reden van hun haast: bij de uitgang van de Warta naar de Oder staat er maar 120 cm water meer. Hun diepgang dus. Ze hebben internet aan boord, waarschijnlijk hebben ze gekeken vanmorgen. Henk heeft met veel geluk de Dell nog een keer aan de praat gekregen, hij haalt er zoveel mogelijk bestanden af. We hebben nog wat boodschappen gedaan, er is hier een grote Intermarché. We wilden eigenlijk ook nog een bezem kopen om het dek te schrobben, hij is zo langzamerhand niet meer om aan te zien. Maar het type wat we wilden (met een steel die er in geschroefd wordt) konden we niet vinden. Die moet dus nog maar eens ergens anders vandaan komen.

Het water in de Warta is een zwaardbreedte gevallen (lager geworden)

Na de middag met Andrzej brandstof gehaald, de dieselprijs is al opgelopen tot 4 Zloty 75 per liter. We hebben 100 liter gehaald, totaal dus voor 475 Zloty. (Een Zloty is ongeveer 1/3 Euro.)

Later op de middag een verhaaltje in het grote gastenboek van Brigitte geschreven, er is ook een foto bij geplakt. Brigitte heeft het gelezen: ze spreekt geen Nederlands, maar verstaat verrassend veel en kan het als het langzaam gaat ook lezen. Dat zal wel een gevolg zijn van het hebben van de Nederlandse vriendin Corrie. Hoewel die zo langzamerhand Nederlands praat met een enorm Duits accent. Ik heb in Brigitte's boek geschreven over het Poolse vaarwater, ze was het er helemaal mee eens: er moet hoognodig iets gedaan worden aan de vaardiepten. Na de afwas weer naar boven, nog een tijd in het café zitten te praten. Andrzej kwam er toen hij klaar was met z'n werk (hij moest inenten) ook gezellig bij zitten. Buiten op het terras zitten, zoals gisteren was niet prettig meer, de hele dag heeft de zon nauwelijks kans gezien om door de wolken heen te komen. Voeg daar de vrij pittige Noord Westen wind bij en het leek zelfs koud. Het weerbericht op radio Berlijn had het over harde wind aan de Noordkust, zowel aan de Noordzee als aan de Oostzee. Het heeft ons nog eens in ons voornemen gesterkt om toch maar weer binnendoor te gaan en niet over zee. Brigitte heeft de rekening opgemaakt en ik heb het Pools geld dat ik over had op tafel gelegd. Dat was te veel voor de rekening, maar Brigitte heeft het restant Zloty's omgezet in Euro. Zij had een hoop kleingeld, verdient in haar café en zo konden we elkaar helpen. Er zijn meer zaken in Kostrzyn die Euro's als betaling aannemen, sinds vorig jaar de grens open is gegaan is het een echte grensplaats geworden. Tegen 10 uur heel hartelijk afscheid genomen. Tegen de tijd dat wij morgenochtend weg gaan ligt Brigitte nog te slapen, die gaat pas heel laat naar bed - haar café sluit nu eenmaal vrij laat.

Dag 43: Donderdag 12 juni 2008

Door de zon wakker geworden vanmorgen. Er lijkt wat minder wind te staan, maar de wolken zijn er nog steeds. Om kwart over 7 zijn we weg gevaren. Het water was weer gezakt, zeker 5 cm. We moeten maken dat we weg komen anders moeten we hier de hele zomer blijven. Even voor 8 uur waren we op het hoekje van de Warta en de Oder. De uitgang van de Warta naar de Oder is al erg ondiep geworden, we hadden maar een centimeter of 10 over. De Oder zelf is ook behoorlijk ondiep geworden, zelfs in de stroomgeul hadden we diverse keren maar goed 1 meter onder de dieptemeter.

De combinatie van toch wel stevige wind en wolken die de zon bedekten maakte het behoorlijk koud op het water. We hebben onze dikke jassen en een dubbele broek maar weer aan gedaan.

Om 7 minuten over 12 waren we al bij Hohensaaten voor de sluis. De Oder liep ontzettend hard, we hebben zelfs 13 op de snelheidsmeter zien staan. We hebben ons natuurlijk netjes gemeld voor de sluis, na een kwartiertje konden we er in samen met een beroepsschip. Om half 1 voor de wal aan een werksteigertje, eerst eens de vlag verwisselen en daarna wat eten en warme soep om weer warm te worden. We hebben de kachel er bij aan. Het is een druk kanaal, in een half uurtje waren er al 4 duwstellen gepasseerd (varen kolen van Stettin naar Berlijn). Henk was nogal moe geworden van het voortdurend op moeten letten (de vaargeul klopt niet overal met de bakens op de wal) en die is een poosje op bed gaan liggen. Prompt in slaap gevallen natuurlijk.

Even voor half 3 kwam hij weer overeind, schrok een beetje omdat het al zo laat was en we zijn verder gegaan. Het hele stuk vanaf Hohensaaten tot het Hebewerk Nederfinow was er nergens een plek waar je voor de nacht zou kunnen gaan liggen. Maar Henk wist nog van een dood stukje kanaal waar we al eens eerder gelegen hadden, direct na het Hebewerk.

Om half 5 waren we voor de sluis, we hebben ons gemeld en kregen te horen dat we zouden worden opgeroepen na een kwartiertje. Een kwartiertje later kwam die oproep inderdaad. Toen was net een duwboot bezig weer uit de sluis te komen. Die had er 2 bakken in geduwd, maar kon er zelf met die ene bak die hij ook nog moest duwen niet meer bij. Dus zijn we samen met 2 duwbakken opgehesen. We konden alles goed zien, zijn zelfs op de kant van de bak geweest en hebben het mechaniek bewonderd. Toen we boven waren, 36 meter hoger, werden de bakken uit de sluis getrokken en mochten wij er om 5 voor 5 ook weer uit. Daarna ging het geheel weer naar beneden om de duwboot met bak die nog beneden lag op te halen. Een paar honderd meter na de sluis waren we bij het zijkanaaltje. Er liggen daar een drietal rondvaartboten, die gaan met hun gasten door de sluis om die te laten zien. Zo'n rondvaart duurt maar een half uurtje, is trouwens een enkele reis en kost een behoorlijk bedrag. We krijgen niet de indruk dat de boten het momenteel erg druk hebben, er is niet één gaan varen. Wij zijn om half 6 tegenover de rondvaartboten aan de damwand gaan liggen, hebben onze nieuwe damwandhaak en een nieuwe damwandklem in gebruik. Volgens Henk liggen we als een huis. Van de wind hebben we hier een stuk minder last, we liggen redelijk in de luwte. Gaan vroeg naar bed, zo'n dagje Oder is geen kattenpis.

Dag 44: Vrijdag 13 juni 2008

Vannacht tegen 12 uur is het begonnen te regenen. Het weerbericht had ons al voorbereid, maar na zo lang hitte en droogte moesten we dat eerst nog eens zien. Vanmorgen was het dus voor het eerst dat we niet met zon wakker werden. Het regende vanmorgen nog steeds. De barometer is als een steen gevallen, voorlopig is het dus weer afzien, nu door slecht weer. Ik ben vanmorgen naar buiten gegaan om het zeiltje over het voorluik te spannen zodat we kunnen ventileren. Ik kwam redelijk nat weer binnen, maar de ventilatie werkt prima. Henk heeft het dakje uitgerold, zodat we zolang de regen recht naar beneden valt wat meer (min of meer) droge leefruimte hebben.

Gisteravond heeft Luuk gebeld, ze zitten nog in Tsjechië, wilden niet naar Polen komen (hadden rare verhalen gehoord over Polen) maar nu we in Duitsland zijn willen ze in het weekend langs komen. We hebben afgesproken bij een jachthaven een stukje verderop te gaan liggen, we dachten dat daar ook met caravan gestaan kon worden. Omdat die plaats echt maar een kilometer of 20 verderop is hebben we helemaal geen haast meer. Onze haast werd alleen maar veroorzaakt door de regenrivieren. Voorlopig hebben we genoeg van rivierwaren, lekker rustig kanaalwaren lijkt ons de eerste tijd heerlijk. Een poosje rust houden kan ook geen kwaad, we hebben de laatste tijd gevaren alsof het werken was.

Tegen 11 uur ondanks de regen toch maar gaan varen. De temperatuur valt erg tegen, buiten is het maar een graad of dertien. Wel een erg snelle overgang van hoog zomer naar herfst.

Het Oder - Havel kanaal is hier nog smal. Her en der zijn er gedeeltes breder gemaakt. De vaarweg is essentieel voor de energievoorziening van Berlijn. Daarom zijn er ook plannen voor een nieuwe 'Hebwerk'.

Het eerste stuk hebben we achter een binnenschip aan gesukkeld, er is hier een snelheidsbeperking omdat het kanaal niet erg breed is en ondiep. Beroepsschepen moeten hier in konvooi varen, ze mogen niet elkaar passeren of oplopen. Bij Eberswalde is een wachtplaats, daar moest het schip waar wij achter zaten aanleggen en wachten op tegenliggers. Die kwamen er genoeg. Na Eberswalde hoefden we dus geen rekening meer te houden met schepen voor ons, wel met schepen die van de andere kant komen. Nu bleek ook in de praktijk hoe smal het kanaal is: we werden ongeveer op de wal gezet als een van die duweenheden van de andere kant kwam.

Heel de route heeft het geregend, Henk heeft me na een tijd naar binnen gestuurd. Ik was tot op m'n botten koud. Ik heb gebakken ei en hete soep voor Henk gemaakt opdat die niet te koud zou worden.

Kwart voor 2 waren we bij Marina van Marienwerder. We werden naar een plekje vlak voor het bureau gestuurd, daar lag al een groot jacht: de Tynntoye van de Engelsen die we in Kostrzyn ontmoet hadden. Zij waren hier gisteren aan gekomen, ergens onderweg hebben zij dus ook overnacht. Vlak nadat we aangelegd hadden werd het droog. Na de formaliteiten van betalen enz., hebben we de fietsen op de wal gezet en zijn het dorp gaan verkennen. We wilden nog wat boodschappen hebben en voor de rest is het wel prettig te weten hoe het er uitziet waar je bent. Luuk z'n caravan kan hier vlak bij op de wal staan, dus ze zijn welkom. Volgens de ons ontvangende dame was er een winkel bij de kerk. Dat bleek te kloppen, maar voordat we daar binnen gingen hoorde Henk muziek uit de kerk komen. Natuurlijk er heen. Er bleek een dienst te worden gehouden voor een 65-jarige echtverbinding. De dominee (Noord-Oost Duitsland is Evangelisch) vertelde dat het echtpaar lopend aan kwam, de bruid was 87 en de bruidegom 90. We hebben ze aan zien komen, vergezeld van familie en vrienden. Heel pittig stapten ze er over, meneer zou je geen 90 gegeven hebben, trouwens z'n vrouw ook geen 87. Daarna zijn we maar boodschappen gaan doen, zo'n feest is alleen voor de eigen kring. Ik heb waarachtig een bezem gevonden, de steel had Henk bij het afval bij de haven zien liggen.

Nog een stukje rond gereden, maar Marienwerder is echt klein, in 1755 ontstaan uit een nederzetting van kanaalwerkers. We konden wel bij het oude Finowkanaal komen, hebben nog een van de 12 sluizen die in het kanaal liggen bekeken. We hebben er gisteren even over gedacht om het kanaal in te gaan, maar het is maar goed dat we dat niet gedaan hebben: de peilschaal van de sluis wees maar 70 cm aan.

De Leesenbruckerluis in het Finowkanaal. Alleen te gebruiken als het 24 uur van te voren is aangevraagd..

Terug aan boord ging het weer eens plenzen, Henk is een poosje naar bed gegaan en ik heb koffie voorbereid voor als hij weer wakker werd. De lucht is en blijft zeer roerig: dan weer helder zon, maar steeds een hoop wolken waaruit om de haverklap een bui naar beneden komt.

Dag 45: Zaterdag 14 juni 2008

Uitgeslapen vanmorgen, we werden pas na 8 uur echt wakker. Besloten om de douche eens te proberen vanmorgen, m'n haar moet hoog nodig weer eens gewassen. Een net toiletgebeuren, 2 wc's en een kleine douchecabine. Als je binnenkomt heb je een ruim uitzicht op die cabine, het is dus net geen echt "Oost", met een geheel open en bloot gebeuren. De 2 Euro die ik in de meter gestopt had waren zo op, maar gelukkig kwam er uit de kraan boven de wasbak ook warm water. Daar heb ik dus na het douchen m'n voeten in gespoeld.

Henk vond dat ik nog wel een stukje vertalen kon, hij vond dat ik het gisteravond zo vlot deed. Vanmorgen weer een bladzijde of 6 uit het boekje van dr. Pauli vertaald. Af en toe gaat het heel gemakkelijk, even later is het weer zweten. Toen waarschuwde Henk: als je nog boodschappen wil doen moet je niet te lang wachten. Om 12 uur is de "tante Emma winkel" dicht. Dus vlug de fiets op de wal en naar het dorp. Ze hebben maar een heel kleine keuze, maar karnemelk was aanwezig en ook yoghurt in 1-persoons porties. Volgende plaats maar weer eens kijken. Ruim na de middag kwam er een telefoontje van Luuk. Ze waren in de buurt, maar nu? Henk is naar de straat gelopen en heeft ze op gepikt, ze waren maar iets te ver gereden.

De borden voor de marina staan nogal van de weg af en direct achter een bocht. Uitgebreid koffie hieraan boord gedronken en natuurlijk bij gekletst. Truus had het idee dat ze nog wat boodschappen nodig had, iets wat hier nog wel eens problemen kan opleveren, zie boven. Maar: Luuk had op weg hier naar toe een bord gezien die naar een zaak van de Lidl verwees. Er werd besloten om daar dan maar eens het geluk te proberen, meestal zijn die zaken langer open op zaterdag. Ik ben met Luuk mee gegaan naar Finow (een dorp verderop), wie weet hadden ze daar grotere keus dan hier in het dorp. Nou, dat ging heel goed. De winkel was open tot 8 uur 's avonds en het was een grote met heel veel keus. Een behoorlijk voorraad ingeslagen zodat we weer een poosje vooruit kunnen. Na afloop bij ons op het achterdek in de zon een aperitief genomen.

Ik heb een lekkere maaltijdsoep gemaakt en weer eens een "oventoetje" (appeltaart) in de wok gebakken. Ging prima, de 2 helften zijn keurig netjes op elkaar gebleven dit keer. Maar omdat de soep wel erg lekker was geweest hebben we nog de helft van de taart over gehouden. Dat smaakt morgen bij de koffie ook wel.

Na de afwas naar de caravan van Luuk en Truus, verder met het bespreken van de wederwaardigheden. Henk had een stickie mee genomen met het reisverhaal tot nu toe, kunnen ze alvast zien hoe het gegaan is. Zij maken geen verslag, ergens wel jammer want ze hadden toch wel leuke dingen beleefd. Truus is weer eens voor de bijl gegaan: ze heeft een nieuw kantkussen gekocht in Tsjechië. Een vrij dikke rol, met standaard. Er hadden ook heel leuke dingen in het kant museum (Vamberk) gestaan, maar er mocht niet gefotografeerd worden. Jammer, zeker ook omdat er geen patronen waren! Het is voor ons doen behoorlijk laat geworden.

Dag 46: Zondag 15 juni 2008

The day after the night before: het was moeilijk vanmorgen om wakker te worden, dit keer was ik zelfs eerder wakker (na 8 uur) dan Henk. Alles heel lui gedaan vanmorgen, er is nergens haast. Zon schijnt, het weerbericht heeft het over net zulk weer als gisteren (wisselend) maar zelfs iets warmer. De barometer is na vrijdag weer wat opgelopen en nu zeer stabiel.

Tegen de middag met Luuk en Truus mee in de auto naar het Hebewerk. Het is toch weer heel anders of je er zelf door schut of wanneer je er van buiten tegenaan kijkt. Het is bere interessant, erg hoog, heel indrukwekkend.

Als je er zelf al door bent geweest weet je precies wat er gebeuren gaat en ook hoe het gaat. Maar van buitenaf zie je weer andere dingen dan gewoon tijdens het schutten. Voor en na het Hebewerk het een en ander verorberd, tenslotte moet je daar ook aan denken. Even voor het Hebewerk was een boerenlandwinkeltje, daar hadden ze een honingsoort die Luuk nog niet kende. Hij heeft dit jaar in Tsjechië ook kilo's honing gekocht. Bij de prijzen die ze daar rekenen, kon dat ook gemakkelijk. Het kleine potje wat hier bij de verzameling kwam was net zo duur als een pot met een kilo daar. Ze hadden er ook mosterd, maar de soorten trokken Henk niet direct aan. Als we weer in Groningen komen halen we daar wel de echte Groninger.

'De snoeperd!'

Terug op de haven heeft Henk eindelijk zijn aardbeien met slagroom gekregen, hij had het al zo lang we hier zijn op

het bord zien staan. Lekker hoor! Tegen 6 uur kregen we hier wat ze in Berlijn vanmiddag al eerder hadden gehad: een enorme stortregen. We konden de overkant van de haven nauwelijks zien door de regen.

We hebben besloten er nog een dag aan vast te plakken, Luuk wil morgen de barbecue die ze mee hebben nog eens uit proberen.

Dag 47: Maandag 16 juni 2008

Toen we vanmorgen wakker werden was het nog niet echt licht hoewel het al bijna 8 uur was. Het regende heel licht en het was erg grauw. Henk en Luuk zijn naar Finofurth geweest om inkopen te doen voor de barbecue van vanmiddag, ik ben gauw even op m'n fietsje naar het dorp gereden om een bank te beroven. Hier is een bank, ik weet niet hoeveel mogelijkheden ik de komende week nog heb en dan zit ik liever niet omhoog. Terug op de haven waren de heren net weer terug en konden de boodschappen die ik nog had willen hebben opgeborgen worden.

Even gezellig samen koffie gedronken, daarna zijn wij naar boord terug gegaan om een vaartochtje voor te bereiden. Kunnen zij ook eens een sluis mee maken.

We zijn het zijkanaaltje (het Werbellin kanal) dat hier vlak bij ligt op gevaren. De sluis na goed 2 kilometer was een zelfbedieningssluis, als je weet hoe het werkt is het niet moeilijk. Dit soort sluizen hebben we in het Spreewald veel gehad, dus we wisten nog hoe het ging. Een eindje na de sluis heeft Henk het anker laten zakken en hebben we ons verder laten drijven. Heerlijk rustig een boterhammetje gegeten met begeleiding van het vogelkoor. De zon scheen en er stond geen wind, dus het was heel erg prettig. Na het eten weer terug gevaren. We hebben helemaal 8 km gevaren en daar hebben we (motoruren) 2,5 uur over gedaan.

Terug in de marina nog een kop koffie, daarna is Henk de motorkamer in gedoken om nog eens de keerkoppeling te inspecteren. De luier eronder was helemaal zwart van de olie (nog van vorig jaar volgens Henk), maar er zaten ook allemaal stukjes rubber op. Die rubber is afkomstig van de demperplaat. Verouderde polyurethaan? Het zal dus wel niet zo lang meer duren voordat die het weer begeeft. Het is maar goed dat we in de ankerbak voor nog een mechanische met veren hebben, dan kan het vervangen worden. Henk denkt dat we met deze wel thuis komen, als dat niet het geval is dan moeten we nog eens aan het werk. Thuis moeten we maar een met van Stigt overleggen voor een betere oplossing.

Tegen half 6 kwam Luuk met de barbecue aan, hij werd op het achterdekje opgesteld. Hij had ook een grote tas met eten voor erop, dat had bij hun in de koelkast gestaan. Die is veel kouder dan mijn WC-koelkast. Om half 8 begon op de wal de voetbalwedstrijd tussen Duitsland en Oostenrijk, de havenmeester had een groot scherm opgesteld en er zat een behoorlijk publiek. Wij hebben er weinig van mee gekregen, het spel was niet om over naar huis te schrijven. Bovendien hadden we het te druk met de barbecue. Luuk is een uitstekende kok, volgens Truus wel alleen met de grill. Toen de voorraad vlees en groente zo goed als op was heeft Henk nog eens aardbeien met slagroom gekregen. Ik had nog slagroom in voorraad, Truus had aardbeien. Voordat we het in de gaten hadden was het al 10 uur.

Dag 48: Dinsdag 17 juni 2008

Zonschijn vanmorgen, weinig wind, hier en daar een wolkje. Het weerbericht was optimistisch, wij hadden geen last van de wijn van gisteren gehad, wat wil je nog meer? Koffie bij de caravan gedronken, daarna de havenmeesters gedag gezegd. Ze hebben het hier goed voor elkaar, het sanitair is voldoende en schoon, de prijzen zijn heel dragelijk. Prima plek om te liggen, zeker gezien de bedroevend weinige andere mogelijkheden in dit kanaal. "Sport" aanlegmogelijkheden zijn er niet, voor anker kun je niet gaan liggen vanwege de geringe breedte van het kanaal. Vertrokken om kwart over 10. We zijn richting Berlijn gegaan, tot de volgende sluis op km 28,8 was er niet een aanlegmogelijkheid, voor in noodgevallen zou er bij km 32 geankerd kunnen worden in een dood stuk kanaal. Maar daar is ook een werf, dus er is toch nog wel drukte.

De ingang of het eind van de mooie route door Mecklenburg - Vor Pommern bij km 40.5 van het Oder - Havelkanaal.

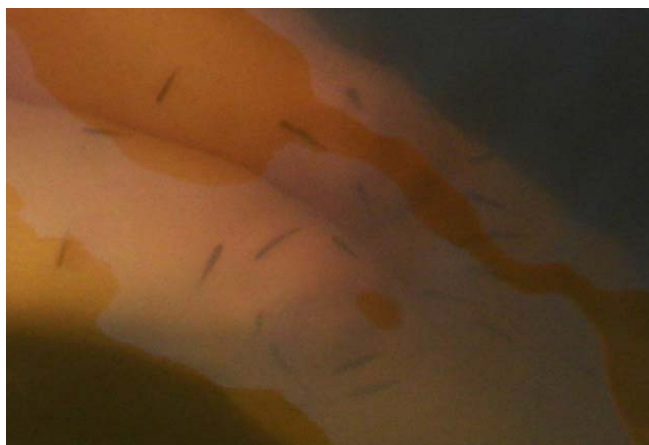
Het landschap is wel prachtig, we hebben een wouw, een buizerd en een arend gezien.

Als je ze eenmaal herkend hebt, weet je het silhouet ook en dan is er geen vergissen meer mogelijk.

De sluis voor de Lehnitzsee draait uiteraard voor "sport" alleen maar samen met beroepsscheepsverkeer, maar dat weten we zo langzamerhand. We lagen nog maar net aan het wachtsteigertje toen er al beweging in de al aanwezige sportboten kwam: Groen! Er was geen beroepsverkeer, maar beneden de sluis wel. Helemaal leeg naar beneden gaan terwijl er wat ligt te wachten doen ze gelukkig ook niet. Daardoor waren we veel eerder er door als we hadden ingeschat.

Henk wilde op de Lehnitzsee voor anker, we hebben het op 2 plaatsen geprobeerd, maar het was te ondiep en erg modderig. De 3e keer was gelukkig wel goed, om kwart over 2 kon de motor uit en lagen we tussen 2 ankers. We lagen nog maar net toen de Aurora voorbij kwam. Henk heeft hem aangeroepen en Werner vroeg prompt of we nog naar Berlijn komen. We denken van niet. Henk heeft eindelijk de kans gegrepen om overboord te gaan. Het water is helder en behoorlijk diep, onze dieptemeter kan ons niet zeggen hoe diep. Toen Henk probeerde te peilen met de vaarboom kon hij de grond niet bereiken. Zolang er geen wolk voor de zon kruipt is het zelfs lekker buiten.

Dag 49: Woensdag 18 juni 2008

Toen ik vanmorgen om half 8 ging zwemmen bleken er duizenden kleine visjes naast de boot te zwemmen. Ik ben heel rustig de trap af gegaan, de visjes gingen even opzij, daarna kwamen ze weer terug. Ze zaten overal aan m'n lichaam te knabbelen. Het kietelde!

5 voor 9 zijn we gaan varen. Het achteranker zat zeker een meter diep in de modder vast, Henk heeft er puur aan moeten trekken voordat het eindelijk los liet.

We hebben heel rustig gevaren, we zaten achter 2 duwstellen. Op een gegeven ogenblik heeft Henk de achterste van het stel opgeroepen en gevraagd of we langs mochten. Het duwstel ging netjes een stukje naar stuurboord, toen konden we er langs. Waarschijnlijk heeft de voorste van het stel ook geluisterd, toen we bij hem in de buurt kwamen ging hij ook wat opzij. Het leek een eeuwigheid voordat we er voorbij waren, maar toen ik bij de voorste de tijd ging controleren, bleek dat we in 2 minuten er voorbij waren.

In het dikke vaarwater boek stond dat bij kilometer 6,5 op 100 meter van de brug een benzinstation was. We hebben bij de brug aangelegd en zijn met een kan gaan wandelen. Het boek had gelijk, het enige probleem was het gebrek aan aanlegmogelijkheid. We konden net tegen de betonnen wal naast en onder de brug aanleggen. Gelukkig kwam er in die tijd geen grote bak langs anders had die er maar net langs gekund. Wij staken met de kop in het vaarwater onder de brug, het roer lag op de stenen van de wal. We hebben olie gekocht om de keerkoppeling van nieuwe olie te voorzien, de poetsdoeken met olie wilde de baas van het station niet innemen. Henk had in Marienwerder schone lappen onder de machine gelegd, dat was wel nodig. Goed, we hebben het zakje met inhoud dus maar weer meegenomen, die raken we ergens anders wel kwijt.

Om half 2 zijn we weer verder gegaan. De sluis die we daarna kregen na 2 kilometer had niets te doen, er lag 1 klein jachtje te wachten. We hebben maar aangesloten. De meneer van het jachtje had de sluis aan de telefoon gehad, er zou om 2 uur geschut worden. Henk besloot even languit te gaan, hij wist niet dat er om 2 uur geschut zou worden. Hij lag nog maar net toen de deuren al open gingen en een groot jacht er uit kwam. Ons licht werd groen en ik heb op de kajuit geklopt. Henk kwam helemaal "dronken" boven. Maar ook deze sluis ging dus heel vlot.

Bij kilometer 18 ligt het dorp Brieselang en een damwand. We hebben onze damwandklemmen voor de dag gehaald en het schip vast gelegd. Jammer genoeg had de waterbeheerder heel uitbundig met beton gespeeld, er was bijna geen ruimte voor de klemmen. Later, toen ik weer terug kwam vertelde Henk dat er een duwbak langs was gekomen die met z'n zuiging een van de klemmen los had gekregen. Ik ben op m'n fiets het dorp in gegaan voor boodschappen. Op de kaart had ik al m'n twijfels over Brieselang: het leek een soort tuindorp op de kaart. In de praktijk bleek het inderdaad een soort slaapstadje te zijn, heel veel los staande huisjes, pas na een dikke kilometer kwamen er wat flats (type Oost-Duits) en begon het wat op een dorp te lijken. Ik heb bij een paar inwoners geïnformeerd naar winkels en kreeg te horen: gewoon weg blijven volgen, na de spaarbank is een Rewe en een Aldi. Nou, daar kan ik het wel mee doen. Ik heb voor m'n boodschapjes dus zo'n kilometer of 5 gefietst.

Terug aan boord meteen het schip weer los gegooid, dit was geen plek om te blijven liggen. Ik heb m'n boodschappen opgeruimd en koffie voor Henk gemaakt. Net toen dat klaar was zag Henk een soort werkhaven met een grote damwand. Er liggen aan het ene eind een paar duwbakken (van de waterstaat?), verder is er niets. Erg veel activiteit lijkt er ook niet te zijn. We zijn aan het begin van de damwand gaan liggen en we blijven hier vannacht. Na het eten kwam er een meneer op de wal vissen, maar verder hebben we niemand gezien. Het is niet de meest ideale plek om te liggen: er loopt een snelweg achter de andere oever, even verderop ligt een nieuwe verkeersbrug waarover die snelweg gaat. Daar achter ligt een spoorbrug. Maar we nemen aan dat het gaat zoals altijd: tegen dat wij naar bed gaan stopt elk verkeer. Tijdens het eten kwam een arend uitgebreid in de buurt vliegen, tijdens het natafelen na het toetje zag ik ineens een helder blauwe flits: een ijsvogeltje!

Dag 50: Donderdag 19 juni 2008

Gisteravond veel moeite gehad met in slaap komen. Het was heet onder het voordek, maar als ik het dekbed af deed tochtte het via de ventilatiebolder - dan werd ik koud. Het verkeer op de snelweg (nr. 5) viel erg tegen, er was voortdurend herrie van banden op de weg. Later, toen ik weg was gezakt en toch weer wakker werd was het nog steeds zo. Het is de hele nacht bezig geweest. Vanmorgen waren we dus niet wakker te krijgen.

Na het meten toch maar weer een poosje in bed gekropen, we waren nog lang niet wakker. Toen we uiteindelijk uit bed kwamen was het al ruim na 8 uur. Even zwemmen voor het eten maakte de zaak een stuk plezieriger. Volgens Henk was het koud, maar ik vond het heerlijk wakker worden. Om kwart voor 10 varen. We hebben het plan om naar Deetz te varen waar we vorig jaar ook gelegen hebben.

Dus vandaag niet zo erg ver met ongeveer 24 km. We hebben daarom het eerste stuk erg rustig gevaren. Ook hier zag ik zo'n mooie blauwe flits: een ijsvogeltje. Later, toen Henk genoeg had van dit best wel mooie kanaal, waar je nergens aan kunt leggen, heeft hij wat meer gas gegeven. Om half 12 kwam er een eind aan het kanaal, stuurboord uit de Havel op. Het is meteen heel anders varen. Er zijn allemaal zijwatertjes langs de hoofdvaarroute, wel heel goed betond en aangegeven, dus het is plezierig varen. Er zijn hier ook meer boten, het Havelkanaal waar we net afkwamen is een doorgaande route richting Oostzee en lang niet zo druk bevaren als de Havel. Kan ik me ook voorstellen als er nergens plek is om te gaan liggen voor boodschappen of de nacht. Hier kun je overal langs de kant gaan liggen, tenminste als je diepgang dat toestaat. Er zijn dorpjes waar je kunt komen. Niet alle dorpjes hebben een mogelijkheid om boodschappen te doen, maar je kunt van boord om eens een eind te fietsen bijvoorbeeld.

Om half 1 hebben we aangelegd aan de oude loswal bij Deetz. Met de overgebleven geraspte kaas van gisteren heb ik tosti's gemaakt. Lekker, de kaas moest toch zo snel mogelijk op.

Henk is de olie van de motor en de keerkoppeling gaan vervangen. De motor heeft sinds de vorige oliewissel 250 uur gedraaid, dat werd dus tijd. Als hij motorolie wisselt dan komt de keerkoppeling ook altijd. Op die manier heb je maar 1x vieze handen. De olie die uit de keerkoppeling kwam had een lichte metaalkleur. Dat wil dus zeggen dat er slijtagesporen in zitten. Ook dat is een reden om te wisselen, hoe schoner de olie is hoe langer de keerkoppeling het houdt. Eigenlijk zouden we het wel prettig vinden als deze keerkoppeling het houdt tot we weer thuis zijn. De volgende olie wisseling is gepland voor Uitgeest.

Dag 51: Vrijdag 20 juni 2008

Vannacht schijnt het verschrikkelijk geregend te hebben, Henk is er wakker van geworden, ik niet. Zon vanmorgen, het water in het haventje is diep en helder. Dus toch maar toen we eindelijk wakker werden over boord. Heerlijk fris, 'k heb m'n haar gewassen ook. Daarna lekker rustig aan tutteren met het ontbijt. Om half 10 kwam er een Duits motorbootje achter ons aan de loswal liggen. "Het wordt me nu te druk" vond Henk, we gaan weer verder. Rustig varende de Havel verder af, zonschijn wisselde zich af met zeer schilderachtige wolkenluchten. Hoewel het een paar keer bedreigd heeft, is het nu wel droog gebleven.

Even over 11 uur in het Stadtkanal van Brandenburg ingedraaid. We voelen niet veel voor het Silo kanaal, dat is allemaal industrie en groot vaarwater. We gaan door de stad, blijven zelfs een paar dagen liggen. Henk wil weer een aflevering van de Reispost versturen (er is een internet café) en hij wilde nu nog wat speciale dingen zien die we de vorige keer dat we hier waren niet gezien hebben. Dus om 11 uur 30 aangelegd aan de "Jungfernstieg". Dat is midden in de stad en toch rustig. Je moet wel betalen voor deze steiger, maar dat is te overzien. Bovendien heb je het sanitair erbij en als je wilt kun je aan de stroom liggen. Omdat we al een paar dagen weinig gevaren hebben wil Henk deze keer wel de "Duitse landvast" gebruiken. Het is maar goed dat we vroeg waren, toen we van een eerste wandeling om 4 uur weer terug kwamen lag de steiger vol. We zijn de stad in geweest, het is dit weekend Havel feest hoorden we bij de VVV. Mooi, dat gaan we dus allemaal bekijken. We zijn dus naar de VVV geweest, er tegenover was een boekhandel en ik kon de verleiding weer eens niet weerstaan: een kookboek gekocht. Maar in een handwerkzaakje ook een nieuw haakje met klep gevonden voor het kantklossen. Bij ons is dat moeilijk te krijgen. Jammer genoeg hadden ze er maar 1 meer. Het weer is geheel volgens de voorspelling helemaal opgeklaard, het was al weer warm binnen toen we terug kwamen. Als het weerbericht de rest ook goed heeft krijgen we nog een kleine hittegolf zondag.

